

Vårdnadshavares skadeståndsskyldighet

– 3 kap. 5 § skadeståndslagen

RättsPM 2010:6
Utvecklingscentrum Stockholm
Uppdaterad juni 2013

Innehållsförteckning

1	Sammanfattning	3
2	Vårdnadshavares skadeståndsansvar	4
2.1	Allmänt	4
2.2	Närmare om 3 kap. 5 § skadeståndslagen	4
2.3	Jämkningsregler	7
2.3.1	Den allmänna jämkningsregeln	7
2.3.2	Den särskilda jämkningsregeln	7
2.4	Processuella frågor	8
2.4.1	Strafförelägganden och åtalsunderlåtelser	8
2.4.2	Rättsliga bistånd till målsäganden	9
2.5	Handläggningsfrågor	9
2.5.1	Förundersökningen	9
2.5.2	Utformning av skadeståndstalan	10
3	UC Stockholm	12
	Bilaga 1	13

1 Sammanfattning

Den 1 september 2010 infördes en bestämmelse i 3 kap. 5 § skadeståndslagen (1972:207), som innebär ett skärpt skadeståndsansvar för vårdnadshavare när barn gjort sig skyldiga till brott. Skadeståndsskyldigheten kan under vissa begränsade förutsättningar jämkas enligt 3 kap. 6 § andra stycket samma lag.

Bestämmelsen i 5 § innebär att föräldrar som är vårdnadshavare till barn som begått brott har ett principalansvar, dvs. de har ett skadeståndsansvar även om det inte förekommit någon vårdslöshet från deras sida (s.k. strikt ansvar). Skadeståndsskyldigheten är begränsad till högst en femtedel av prisbasbeloppet för en skadehändelse och gemensamt för två föräldrar.

Enligt 3 kap. 11 § skadeståndslagen är åklagaren skyldig att förbereda och utföra målsägandens skadeståndstalan mot föräldern i samband med åtal mot unga lagöverträdare mellan 15–17 år.

Första upplagan av RättsPM 2010:6 utkom i augusti 2010. Syftet med denna uppdatering är att ge vissa förtydliganden hur reglerna bör tolkas och hanteras.

UC Stockholm ger följande vägledning.

- ✓ Uttrycket "en förälder som har vårdnaden om ett barn" bör tolkas på det sättet att det är åldern vid tidpunkten för brottet som bör vara utgångspunkten för vårdnadshavarens skadeståndsansvar, inte åldern vid talans väckande.
- ✓ I de fall det är fråga om flera misstänkta som solidariskt ska utge skadestånd och det yrkade beloppet understiger föräldrarnas sammanlagda skyldighet enligt principalansvaret bör följande gälla. Åklagarens yrkande om ersättning bör avse hela skadeståndsbeloppet, dock max en femtedel av prisbasbeloppet från varje föräldrapar.
- ✓ I avsaknad av vägledande praxis bör åklagaren, för det fall han eller hon är osäker på om det föreligger en eller flera skadehändelser, yrka skadestånd för flera skadehändelser.
- ✓ Som huvudregel bör gälla att åklagaren ska föra skadeståndstalan mot vårdnadshavarna även om båda eller någon av dem gör en invändning om jämkning. Endast om invändningen framstår som uppenbart befogad bör åklagaren avstå från att föra talan. Åklagaren torde dock inte ha någon utredningsskyldighet vad gäller invändningen om jämkning.
- ✓ Om bara en av två vårdnadshavare är delgiven stämning, finns det en möjlighet för åklagaren att i samförstånd med målsäganden justera skadeståndstalan till att avse endast den vårdnadshavare som är delgiven. Denna möjlighet bör dock tillämpas restriktivt och endast om målsäganden uttryckligen framställt ett önskemål om en sådan handläggning och dessutom förstår vilka konsekvenser det kan få för möjligheten att erhålla brottsskadeersättning.

2 Vårdnadshavares skadeståndsansvar

2.1 Allmänt

Föräldrar är enligt 6 kap. 2 § andra stycket föräldrabalken skyldiga att se till att lämpliga åtgärder vidtas i syfte att hindra barnen från att orsaka skada för annan. Den förälder som underlåter detta kan bli skyldig att betala skadestånd enligt den allmänna culparegeln i 2 kap. 1 § skadeståndslagen. Om en vårdnadshavare ansvarar redan på grund av egen vårdslöshet, vilket är ett beloppsmässigt obegränsat ansvar, blir det inte aktuellt att tillämpa det nya ansvaret.

I 3 kap. 5 § skadeståndslagen finns numera också en bestämmelse om strikt skadeståndsansvar för föräldrar som har vårdnaden om sina barn. Det framgår av motiven till aktuell lagstiftning att syftet främst är att förebygga brott. I förarbetena anges bl.a. följande.

En aspekt som visat sig ha stark koppling till risken för ungdomsbrottslighet är föräldrarnas reaktioner när deras barn och ungdomar uppvisar ett beteende som strider mot grundläggande samlevnadsregler och normer, t.ex. snatterier och skolk från skolan... Ungdomar vars föräldrar inte bryr sig om eller agerar vid denna typ av avvikande beteendemönster löper den största risken för att begå brott och för att senare utveckla en vanekriminell livsstil... En reform som ger föräldrar tydligare incitament för att skapa ökad insyn i deras barn och ungdomars liv och att reagera på antisociala beteendemönster bör mot denna bakgrund kunna bidra till att minska risken för ungdomsbrottslighet.¹

2.2 Närmare om 3 kap. 5 § skadeståndslagen

Förälder som har vårdnaden om ett barn

Bestämmelsen i 3 kap. 5 § skadeståndslagen innebär att en förälder som har vårdnaden om ett barn ska, utan krav på eget vållande, ersätta skador som barnet vållar genom brott. Särskilt förordnade vårdnadshavare omfattas inte av det skärpta skadeståndsansvaret vilket förtydligats i lagtexten genom att det där anges att principalansvaret omfattar *en förälder som har vårdnaden om ett barn*.

Uttrycket "en förälder som har vårdnaden om ett barn" bör enligt UC Stockholms mening tolkas på det sättet att det är åldern vid tidpunkten för brottet som bör vara utgångspunkten för vårdnadshavarens skadeståndsansvar, inte åldern vid talans väckande.

Vad omfattar principalansvaret?

Principalansvaret omfattar personskada eller sakskada som barnet vållar genom brott samt skada genom kränkning. I förarbetena anges att syftet med regeln är att fånga upp de vanligaste brotten som unga begår, såsom t.ex. misshandel, stöld och rån.

---

¹ Prop. 2009/10:142 sid. 23.

Principalansvaret gäller även då barn under 15 år har gjort sig skyldiga till brott. För att ansvaret ska aktualiseras krävs att den skadelidande själv väcker talan mot vårdnadshavaren i ett tvistemål.

Ren förmögenhetsskada, som förekommer bland annat vid ekonomisk brottslighet såsom bedrägerier och förskingring, omfattas inte av principalansvaret. Principalansvaret omfattar inte sådana trafikskador som kan ersättas enligt trafikskadelagen. Vid allvarliga trafikolyckor kan dock skadestånd för kränkning utgå vilket, såsom angetts ovan, omfattas av principalansvaret.

Solidariskt ansvar

Skadeståndsansvaret för en viss skada åvilar såväl barnet som dess vårdnadshavare. Om det finns två vårdnadshavare har båda, var för sig, ett skadeståndsansvar för skadan. Ansvaret bör som huvudregel vara solidariskt mellan de skadeståndsskyldiga, vilket innebär att det går att kräva hela beloppet av en förälder. Den inbördes regleringen mellan flera skadeståndsskyldiga får bedömas enligt allmänna skadeståndsrättsliga principer. För det fall inte omständigheterna i det enskilda fallet talar för en viss inbördes ordning, torde fördelningen mellan två föräldrar ske med hälften vardera. En vårdnadshavare, som svarar på grund av principalansvar, har full regressrätt mot barnet som svarar på grund av brott. Barnet kan dock inte kräva vårdnadshavaren regressvis. I det fall det är fråga om flera misstänkta nämner inte förarbetena något om regressrätt utanför familjen. Det är dock UC Stockholms uppfattning² att regressrätten inte går utanför familjen när det gäller principalansvaret.

Beloppsbegränsningen

Skadeståndsskyldigheten för vårdnadshavarna är begränsat till högst en femtedel av prisbasbeloppet för en skadehändelse (för 2013 ca 8 900 kr). Syftet med denna begränsning är enligt förarbetena att principalansvaret ska omfatta hela eller i vart fall större delen av de skadeståndsbelopp som är aktuella i vanliga ungdomsmål.

Beloppsbegränsningen innefattar inte kostnader som enligt annan lagstiftning kan följa av en skadehändelse, t.ex. kravet på ränta.

I de fall en skadehändelse har orsakat skada för flera skadelidanden och maxbeloppet inte täcker de samlade skadorna, ska ersättningen sättas ned proportionerligt med samma kvotdel för var och en. Enligt UC Stockholms bedömning behöver åklagaren inte ange kvotdelar vid utformningen av skadeståndstalan.

Det torde vara vanligt i ungdomsmål att flera gärningsmän tillsammans orsakar en eller flera skador. Hur en sådan situation ska lösas när det gäller

---

²Även Brottsoffermyndigheten delar uppfattningen att regressrätten när det gäller principalansvaret inte går utanför familjen.

vårdnadshavares skadeståndsanspråk berörs inte i förarbetena. Följande exempel kan ges.

- Tre åtalade ungdomar har misshandlat en person som yrkar 30 000 kr i skadestånd avseende kränkning att utges solidariskt mellan de tilltalade.
- Samma exempel som ovan, men med den skillnaden att den skadelidande endast yrkar 15 000 kr i kränkingsersättning.

I det första exemplet framstår det som rimligt att yrka ersättning med en femtedel av prisbasbeloppet från varje föräldrapar (3 x 8 900 = 26 700). Frågan uppstår dock hur åklagaren bör göra i det sistnämnda fallet, dvs. då skadeståndsyrkandet understiger 26 700 kr. UC Stockholms uppfattning är att åklagaren även i detta fall bör yrka ersättning med hela det yrkande skadeståndet upp till maxbeloppet (en femtedel av prisbasbeloppet) från varje föräldrapar. Denna lösning synes mest tillfredställande ur ett målsägandeperspektiv.

Vad är en skadehändelse?

Principalansvaret är knutet till begreppet *skadehändelse*, vilket inte är detsamma som det straffprocessuella begreppet gärning. Som argument mot att använda begreppet "gärning" framförs i propositionen att det i straffprocessuell mening kan vara fråga om flera gärningar om ett barn genom en handling skadar flera personer.

I propositionen har tolkningen av begreppet skadehändelse sammanfattningsvis utvecklats enligt följande.³

Huvudsyftet med principalansvaret för vårdnadshavare är att motverka brottsliga gärningar som begås av vårdnadshavarnas barn och ungdomar. Det är därför naturligt att begränsningen av skadeståndsansvaret knyts till den skadevällande händelsen, dvs. till det som ska motverkas. Frågan om flera skador har vållats genom en eller flera skadehändelser får bedömas med utgångspunkt främst i om det rör *väsentligen samma händelseförlopp*. Bedömningen tar sikte på den skadevällande handlingen eller underlåtenheten och inte på de effekter som uppstår i form av skador. En enskild skadevällande händelse kan ge upphov till skador hos många människor såsom vid en anlagd brand eller användning av sprängämnen. En begränsning som relateras till varje enskild skada skulle vara oförutsägbar och kunna leda till mycket stora skadeståndsbelopp för vårdnadshavaren redan till följd av en enstaka händelse.

Propositionen anger följande exempel när det gäller begreppet skadehändelse.

- Om ett barn gör sig skyldig till brott genom att anlägga en brand och därigenom skadar två bilar tillhörande olika personer, har skadorna orsakats genom en skadehändelse. Detta synsätt gäller oavsett om

---

³ Prop. 2009/10:142 sid. 34-36 och 47.

bilarna har börjat brinna samtidigt eller om den ena bilen brinner med sådan kraft att den andra bilen antänds. Bedömningen påverkas inte heller av om branden förutom saksador även orsakar personsador.

- Om ett barn anlägger en brand som orsakar skador och därefter anlägger en ny brand som orsakar ytterligare skador föreligger normalt två skadehändelser.
- Om en person vid ett och samma tillfälle misshandlar flera personer genom sparkar och slag föreligger normalt en skadehändelse per målsägande. Däremot är inte varje enskilt slag eller spark som riktas mot en skadelidande att anse som en separat skadehändelse.

I övrigt ges inga förtydliganden i förarbetena utan frågan om flera skador har vållats genom en eller flera skadehändelser har överlämnats till rättstillämpning. I denna fråga kan naturligtvis sneglas på begreppet ”gärning” men med utgångspunkten att en handling kan utgöra en skadehändelse oavsett antalet skadelidande.

Det finns för närvarande inte någon utarbetad praxis kring begreppet skadehändelse. Förutom vad som nämnts ovan bör åklagarna enligt UC Stockholms mening se på det *rums- och tidsmässiga sambandet*. Det innebär att det kan finnas situationer som bör bedömas som en skadehändelse även om det rör sig om flera gärningar som begåtts mot flera skadelidande. Som exempel skulle kunna nämnas att en person vid samma tillfälle utan avbrott klottrar färg på flera bilar eller slår sönder flera fönsterrutor tillhörande olika målsäganden. En bedömning måste dock alltid göras i det enskilda fallet.

I avsaknad av praxis är det UC Stockholms mening att åklagaren, för det fall han eller hon är osäker på om det föreligger en eller flera skadehändelser, ska yrka skadestånd för flera skadehändelser.

2.3 Jämkningsregler

2.3.1 Den allmänna jämkningsregeln

En allmän möjlighet till jämkning finns i 6 kap. 2 § skadeståndslagen. Ett oskäligt betungande skadeståndsansvar kan enligt denna paragraf sättas ned till en nivå som är rimlig med hänsyn till den skadeståndsskyldiges ekonomiska förhållanden, varvid den skadelidandes behov av skadestånd och övriga omständigheter ska beaktas. I förarbetena ges exemplet att i de fall en vårdnadshavare under en kortare tid ställs inför omfattande skadeståndskrav på grund av att barnet har begått en serie brott kan det finnas utrymme för jämkning. För det fall en vårdnadshavare har mycket låga inkomster skulle skadeståndet kunna jämkas enligt denna regel även om det inte är fråga om omfattande skadeståndskrav.⁴

2.3.2 Den särskilda jämkningsregeln

I 3 kap. 6 § andra stycket skadeståndslagen finns en särskild bestämmelse om jämkning av föräldrars principalansvar. Utgångspunkten är att

---

⁴ Prop. 2009/10:142 sid. 36-37.

principalansvaret ska tillämpas oavsett om vårdnadshavaren agerat försumligt i något avseende eller inte. Den särskilda jämningsregeln ger möjlighet till undantag från denna princip. I propositionen anges att det främst är förhållandet mellan barnet och vårdnadshavaren som bestämmelsen tar sikte på. Exempel på detta är när vårdnadshavaren och barnet inte har någon kontakt alls, utan att det kan anses bero på att vårdnadshavaren själv valt att inte delta i tillsynen av barnet eller att ungdomen är omhändertagen enligt socialrättslig tvångslagstiftning. Att en av vårdnadshavarna har mer kontakt med barnet än den andre vårdnadshavaren bör däremot inte utgöra skäl till jämkning.⁵

Vidare anges i förarbetena att det kan finnas fall när en vårdnadshavare gått så långt i sina ansträngningar att förhindra brott att ett skadeståndsansvar skulle framstå som orimligt. Exempel som framförs är om en ungdom ägnar sig åt upprepad brottslighet och det står klart att vårdnadshavaren har gjort allt som rimligen stått i dennes makt för att förhindra fortsatt brottslighet. Det finns exempel på rättsfall från hovrätterna där domstolen beaktat denna typ av invändningar från vårdnadshavarna och därmed jämkat skadeståndet till noll.⁶

Som ett sista exempel på skäl för jämkning nämns i förarbetena det fallet att ett barn vållat skada i syfte att föräldrarna ska tvingas betala skadestånd. Föräldrarna bör i sådana fall visa att barnet haft ett sådant syfte om jämkning ska kunna bli aktuellt.

I propositionen poängteras att den särskilda jämningsregeln bör tillämpas restriktivt. Restriktiviteten kommer till uttryck i lagtexten genom att det där anges att skadeståndet kan jämkas om det är "uppenbart oskäligt" att föräldern ska betala skadestånd.

2.4 Processuella frågor

2.4.1 Strafförelägganden och åtalsunderlåtelse

Principalansvaret för föräldrar föranleder inte någon ändring av bedömningen när det gäller att utfärda strafförelägganden eller att meddela åtalsunderlåtelse.

Åtal ska inte väckas enbart i syfte att föra en skadeståndstalan mot en vårdnadshavare. Vid utfärdande av strafföreläggande kan inte något principalansvar komma ifråga, utan skadeståndstalan kan endast riktas mot den misstänkte. För det fall strafföreläggande utfärdats och godkänts åligger det målsäganden att själv väcka talan mot vårdnadshavarna. Målsäganden bör få en underrättelse om detta i samband med att strafföreläggande utfärdas.⁷

---

⁵ Prop. 2009/10:142 sid. 37-38.

⁶ Se Hovrätten för Övre Norrland mål T 1121-10, Hovrätten för Västra Sverige mål T4008-11 och Svea hovrätt mål B 7356-11.

⁷ Cåbraavdelningen har informerats om detta.

2.4.2 Rättsliga bistånd till målsäganden

Åklagaren har enligt 3 kap. 11 § skadeståndslagen en skyldighet att föra målsägandens talan baserad på principalansvaret för vårdnadshavare. Förutsättningarna är desamma som för övriga enskilda anspråk enligt vad som sägs i 22 kap. 2 § rättegångsbalken. Åklagaren har alltså en skyldighet att föra målsägandes skadeståndstalan mot vårdnadshavare om det kan ske utan väsentlig olägenhet. Även om åklagaren beslutar sig för att inte föra målsägandens talan mot föräldrarna, ska åklagaren enligt vanliga regler föra talan mot den misstänkte.

En omständighet som kan innebära en väsentlig olägenhet att föra talan är enligt propositionen det fallet att vårdnadshavaren framställt en grundad invändning om jämkning.⁸ Enligt UC Stockholms uppfattning bör som huvudregel gälla att åklagaren ska föra skadeståndstalan mot vårdnadshavarna även om båda eller någon av dem gör en invändning om jämkning. För det fall invändningen om jämkning framstår som helt befogad kan åklagaren avstå från att föra talan. Åklagaren torde dock inte ha någon utredningsskyldighet när det gäller frågan om vårdnadshavarnas jämningsinvändning är befogad eller inte.

Om ett målsägandebiträde är förordnat gäller i stället att ett enskilt anspråk förs av målsägandebiträdet, det vill säga även talan mot vårdnadshavare. Att ett enskilt anspråk även ska riktas mot vårdnadshavaren utgör dock inte ensamt skäl att förordna ett sådant biträde.

2.5 Handläggningsfrågor

2.5.1 Förundersökningen

För att underlätta hanteringen av principalansvaret bör det framgå i förundersökningsprotokollet vem/vilka som är vårdnadshavare till den misstänkte. Dennes/deras adressuppgifter ska vidare återfinnas i förteckningen över involverade personer. Vad som nu sagts gäller även om den misstänkte hunnit fylla 18 år innan förundersökningsprotokollet färdigställts.

Förundersökningsledaren bör i sina direktiv till utredaren ange att målsäganden, i samband med frågan om han eller hon önskar skadestånd, även bör tillfrågas om skadeståndsyrkandet också riktar sig mot den misstänktes vårdnadshavare.

Polisen bör ta kontakt med vårdnadshavarna för att klarlägga dennes/deras inställning till ett sådant yrkande. Om förhör med den misstänkte hålls innan något yrkande om skadestånd framförts från målsägandens sida bör den vårdnadshavare som är närvarande vid förhöret informeras om den skadeståndsskyldighet som kan följa i anledning av brottet. Föräldern bör också tillfrågas om sin inställning till ett eventuellt kommande skadeståndsanspråk och informeras om beloppsbegränsningen och jämningsreglerna. Vårdnadshavarens inställning ska dokumenteras i en tjänsteanteckning som läggs in i förundersökningsprotokollet.

---

⁸ Prop. 2009/10:142 sid. 41-42.

För det fall någon av vårdnadshavarna inte kunnat nå inom rimlig tid, särskilt med beaktande av den särskilda tidfrist som gäller för ungdomsärenden, ska detta antecknas i protokollet.

I samband med att förundersökningsprotokollet slutdelges den misstänkte ska även vårdnadshavarna informeras om att de har möjlighet att ta del av förundersökningen. Sådan information ska lämnas till vårdnadshavarna även om de inte gått att nå under förundersökningen.

Den omständigheten att vårdnadshavarna inte har kunnat nå utgör inte skäl för att överskrida tidsfristen i 4 § LUL.

2.5.2 Utformning av skadeståndstalan

Det enskilda anspråket ska handläggas inom ramen för förundersökningen (se RättsPM 2013:1 Skadestånd – Om åklagarens skyldighet att föra målsägandens talan).

I stämningsansökan under enskilt anspråk ska, för det fall målsäganden så yrkat, framhållas att det enskilda anspråket även riktar sig mot vårdnadshavarna. Förslag hur dessa yrkanden kan utformas har tagits fram, se bilaga 1.

Utgångspunkten är att skadeståndsyrkandet ska riktas mot båda vårdnadshavarna oavsett om en av dem inte kunnat nå under förundersökningen. Bakgrunden till detta är att huvudsyftet med lagändringen är att tydliggöra för föräldrar som är vårdnadshavare att de bär huvudansvaret för sina barn. Denna typ av skadeståndstalan förutsätter inte att den skadeståndsskyldige vårdnadshavaren är delgiven förundersökningsprotokollet. En sådan talan förutsätter inte heller att vårdnadshavaren fått kännedom om att barnet har begått ett brott som kan föranleda ett skadeståndskrav.

Tingsrätten måste delge vårdnadshavarna ansökan om stämning för att kunna handlägga skadeståndstalan i brottmålsprocessen. Vårdnadshavarna har dessutom rätt till skäligt rådrum. Bristande delgivning eller brist på skäligt rådrum kan medföra att skadeståndsyrkandena hänskjuts till den för tvistemål stadgade ordningen, vilket innebär att målsäganden själv får föra sin talan.

Om bara en av två vårdnadshavare är delgiven stämning, finns det en möjlighet för åklagaren att i samförstånd med målsäganden justera skadeståndstalan till att avse endast den vårdnadshavaren som är delgiven. På så sätt kan skadeståndsfrågan avgöras inom ramen för huvudförhandlingen. Denna möjlighet bör dock tillämpas restriktivt och endast ske om målsäganden uttryckligen framställt ett önskemål om en sådan handläggning och dessutom förstår vilka konsekvenser det kan få för möjligheten att erhålla brottsskadeersättning. Målsäganden kan nämligen gå miste om eller få reducerad brottsskadeersättning från Brottsoffermyndigheten om han eller hon inte uttömt möjligheterna att få ersättning från båda vårdnadshavarna. För det fall målsäganden trots detta vill rikta sin skadeståndstalan mot en av två vårdnadshavare är det inget som hindrar att åklagaren gör sådana justeringar. I annat fall får anspråket avskiljas att handläggas som ett tvistemål

i den delen. De kontakter som åklagaren har med målsäganden i anledning av denna fråga bör dokumenteras i en tjänsteanteckning.

Vårdnadshavarna ska inte anges såsom motparter i huvudet på stämningsansökan. För att uppmärksamma tingsrätten på att skadeståndstalan även riktar sig mot vårdnadshavare finns en valbar informationstext under rubriken "handläggning" i mallen för stämningsansökan.

3 UC Stockholm

UC Stockholm önskar även fortsättningsvis följa rättsutvecklingen inom området. Lagstiftningen är delvis komplicerad och det kan därför bli aktuellt att på nytt uppdatera denna promemoria. Det är därför värdefullt om information och upplysningar lämnas under hand till UC Stockholm i dessa frågor, t.ex. i form av intressanta domar.

Bilaga 1

Förslag på yrkanden om enskilt anspråk mot vårdnadshavare och den unge

1. Skadeståndsyrkande under sammanlagt 8900 kr

Förpliktande för mt samt föräldrarna X och Y, som är vårdnadshavare, att solidariskt utge skadestånd med xx kronor till målsäganden, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den....(datum) till dess fullbetalning sker.

2. Skadeståndsyrkande överstigande 8900 kronor

Förpliktande för mt att utge xx kronor till målsäganden samt förpliktande för föräldrarna X och Y, som är vårdnadshavare, att solidariskt med mt utge skadestånd med 8900 kronor till målsäganden, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den....(datum) till dess fullbetalning sker.

3. Skadeståndsyrkande mot flera misstänkta som är solidariskt skadeståndsansvariga

Förpliktande för mt 1 och mt 2 att solidariskt utge skadestånd med xx kronor till målsäganden jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den....(datum) till dess fullbetalning sker.

Vidare yrkas förpliktande för X och Y som är föräldrar och vårdnadshavare för mt 1 att solidariskt med mt 1 utge skadestånd med xx kronor samt förpliktande för Z och Å som är föräldrar och vårdnadshavare för mt 2 att solidariskt med mt 2 utge skadestånd med xx kronor till målsäganden. Ränta yrkas enligt 6 § räntelagen från den....(datum) till dess full betalning sker.